

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010938
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2118010938.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obž. C. E., nar. XX.XX.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 18. októbra 2018, takto

rozhodol:

Obžalovaný C. E., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T. XXX, okr. N.

sa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava č. 1 Pv 762/17/2207-8 zo dňa 09.04.2018 doručenej súdu dňa 11.04.2018 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného poriadku, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od mesiaca apríl 2016 až doposiaľ vrátane v mieste svojho trvalého bydliska a ani na iných miestach si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť na svoje deti R. E., nar. XX.XX.XXXX a E. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a rozsah ktorej mu bol naposledy určený rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 20P/359/2012-103 zo dňa 09.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.04.2015 tak, že na dcéru R. E., nar. XX.XX.XXXX má platiť sumu 70,- Eur mesačne a na dcéru E. E., nar. XX.XX.XXXX sumu 60,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám T. E., bytom T. 5861/2, Trnava, obvinený hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si v stanovenom rozsahu neplnil, a to napriek tomu, že bol zamestnaný a následne poberal nemocenské dávky počas dočasne práceneschopnosti vo výške, ktorá mu umožňovala plnenie vyživovacej povinnosti v plnom rozsahu, čím mu tak na bežnom výživnom za obdobie od mesiaca apríl 2016 až doposiaľ vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 1.109,- Eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala na Okresný súd Trnava dňa 11.04.2018 na obžalovaného obžalobu na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

O obžalobe súd rozhodol dňa 22.05.2018 trestným rozkazom, ktorým obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného poriadku a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 18 (osemnásť) mesiacov a zároveň obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť k rukám oprávnených v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Nakoľko obžalovaný proti predmetnému trestnému rozkazu podal odpor, súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom svedkov - poškodených, čítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania a oboznámením listinných dôkazov.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2018, ktoré súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného s jeho súhlasom, oprávnené osoby - T. E., R. E. a E. E. po prednesení obžaloby uviedli, že žiadajú, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť im spôsobenú škodu, t.j. uhradiť zameškané výživné.

Postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného C. E. zo dňa 20.02.2018, kde obžalovaný vypovedal, že naposledy pracoval v spoločnosti Jobliner v Prešove. Zároveň uviedol, že má trieštvú zlomeninu päty. Obžalovaný pri výsluchu namietal, že by nevyužil dostatok úsilia a všetky svoje možnosti a schopnosti na zabezpečenie dostatku finančných prostriedkov na plnenie jeho vyživovacej povinnosti na jeho dcéry R. a E. mesačne spolu vo výške 130,- Eur. Obžalovaný uznal, že má dlh na výživnom vo výške uvedenom v uznesení o vznesení obvinenia, a to 879,- eur, ktoré nezaplatil z dôvodu, že nemal dostatočný príjem. Vždy však platil výživné každý mesiac aspoň 67,- Eur a keď si našiel prácu, tak platil mesačne 100,- Eur a keď prišiel o prácu z dôvodu úrazu, platil sumu 50,- Eur mesačne. Z práce ho prepustili v mesiaci 09/2017, kde pracoval od 16.03.2016 a jeho mesačný príjem bol cca 420,- Eur. Pre týmto zamestnaním bol nezamestnaný asi 3 roky a mal príjem 125,- Eur mesačne, z ktorého nemohol platiť viac ako 67,- Eur mesačne, s čím mu pomáhali jeho rodičia. Práceschopný bol od 15.02.2017 do 01.02.2018 a poberal len nemocenské dávky vo výške 269,- Eur. Od apríla 2015 býva so svojimi rodičmi, pričom pokiaľ pracoval, prispieval im na stravu a bývanie sumou 200,- Eur mesačne, pričom po úraze a v čase, keď bol nezamestnaný im neprispieval nič, pretože nemal z čoho. Od 01.02.2018 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a aktuálne čaká na lekársky posudok ohľadom jeho zranenia, či nebude poberať čiastočný invalidný dôchodok. Nemá peniaze, aby mohol navštevovať svoje dcéry, avšak pokiaľ tieto prídu ku nemu, má o nich záujem a bráva ich von. Dcéram žiadne veci nekupoval z dôvodu, že sú už dospelé a samé vedia, čo potrebujú. Dlhu na výživnom si je vedomý a je ochotný ho čo najskôr zaplatiť, ak bude môcť. (čl. 12-16)

Svedkyňa - poškodená T. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2018 vypovedala, že obžalovaný jej bývalý manžel. Ich manželstvo bolo rozvedené po šiestich rokoch trvania manželstva, pretože obžalovaný je alkoholik, absolvoval aj protialkoholické liečenie, ale mal iné priority v živote. Po rozvode súd obžalovanému určil výživné na obe deti 67,- Eur, pričom obžalovaný výživné posielal pravidelne. Obžalovaný sa za 12 rokov nezamestnal, deti nenavštevoval, nejaví o ne záujem a neprispieva na ich výživu ani iným spôsobom. Následne svedkyňa - poškodená požiadala o zvýšenie výživného, o ktorom súd rozhodol po dvoch rokoch tak, že určil výživné 60,- Eur a 70,- Eur. Svedkyňa - poškodená podala na obžalovaného trestné oznámenie pre neplnenie vyživovacej povinnosti z dôvodu, že sa s matkou obžalovaného dohodli, že dcére zaplatia stužkovú na polovicu, čo ale nebolo splnené. Svedkyňa - poškodená ďalej uviedla, že dcéry chodia na brigády a ich otec - obžalovaný, ktorý má 45 rokov sa nedokáže zamestnať, hoci roboty je dosť. Obžalovaný svedkyňu - poškodenej posledné dva mesiace nič nezaplatil a od mesiaca september 2018 zaplatil na Veroniku 27,- Eur a na Eriku neplatil nič, keďže táto v mesiaci september 2018 zmaturovala a je na úrade práce a ďalej študovať nechce. Druhá dcéra - E., je v poslednom 5. ročníku, študuje hotelovú akadémiu v Trnave a štúdium ukončí v roku 2019. Svedkyňa - poškodená upresnila, že obžalovaný v mesiacoch 06/2018 až 08/2018 platil sumu 55,- Eur a v mesiacoch 09/2018 a 10/2018 zaplatil mesačne 27,- Eur. Obžalovaný sa o maturite R. dozvedel na Okresnom súde Spišská Nová Ves v rámci konania o zníženie výživného, kde prebiehajú dve konania o znížení výživného na obe dcéry, ktoré zatiaľ nie sú právoplatne skončené. Svedkyňa - poškodená uviedla, že náhradné výživné nepoberá a podala aj návrh na vykonanie exekúcie, avšak doposiaľ v exekučnom konaní nebola vymožená žiadna čiastka. Výdavky na dcéru R. aktuálne nemá žiadne, pretože táto býva so svojim priateľom. Dcéra E. momentálne býva u kamarátky, pričom svedkyňa - poškodená jej platí poisťku 28,50 Eur mesačne. Veronika chodí na brigády a je samostatná. (čl. 195-197)

Svedkyňa - poškodená R. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2018 vypovedala, že obžalovaný je jej otec a má ho rada. Keď sa obžalovaným prišla, vždy jej dal peniaze, ale sám peniaze neposielal. Momentálne je nezamestnaná a je evidovaná na úrade práce a chce si urobiť kurz interiérového dizajnu. Štúdium ukončila v mesiaci 09/2018 maturitou na Obchodnej akadémii v Trnave. Za obžalovaným ide 1-2x do roka, pričom vtedy jej buď obžalovaný alebo starí rodičia dajú peniaze, asi

100,- Eur. Obžalovaného nevidela asi pol roka, vie, že teraz obžalovaný už nepracuje a predtým pracoval v nejakej firme, kde niečo skladal. Svedkyňa - poškodená momentálne býva so svojim priateľom, ktorý jej dáva peniaze. Svedkyňa - poškodená sa nevedela vyjadriť k tomu, koľko obžalovaný prispieval na výživné, vie len toľko, že neposiela toľko, koľko by mal a nie je s ním v telefonickom kontakte. (čl. 197-198)

Svedkyňa - poškodená E. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2018 vypovedala, že obžalovaný výživné platil stále, ale neplatil sumu, ktorá mu bola určená, o dcéry sa nezaujíma a nie je s ním ani v telefonickom kontakte. Obžalovaný jej mal zaplatiť stužkovú, preto volala jeho matke - svojej starej mame, či by jej stužkovú mohli zaplatiť, avšak stará mama jej povedala, že nie lebo prerábali okná. Keď príde k starým rodičom, títo jej dávajú peniaze, asi tak 20,- Eur a naposledy, keď u nich bola ju obžalovaný len pozdravil a išiel von. Svedkyňa - poškodená uviedla, že študuje 5. ročník hotelovej akadémie, s matkou nebýva a býva u kamarátky. Živí sa sama a pracuje v Aquaparku v Trnave, kde si mesačne zarobí asi 300,- Eur v čistom. (čl. 198)

Z rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 20P/359/2012 zo dňa 09.04.2015, právoplatného dňa 28.04.2018 vyplynulo, že súd zmenil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 14C/56/2006 zo dňa 02.02.2007 v časti výživného tak, že vyživovaciu povinnosť obžalovaného na maloletú R., nar. XX.XX.XXXX zvýšil zo sumy 33,19 Eur na sumu 70,- Eur mesačne a vyživovaciu povinnosť na maloletú E., nar. XX.XX.XXXX zvýšil zo sumy 33,19 Eur na 60,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2012. (čl. 38-39)

Z rodných listov vyplynulo, že rodičmi svedkýň - poškodených R. E., nar. XX.XX.XXXX a E. E., nar. XX.XX.XXXX sú obžalovaný a svedkyňa - poškodená T. E., nar. XX.XX.XXXX. (čl. 40-41)

Z potvrdení o návšteve školy vyplynulo, že R. E., nar. XX.XX.XXXX v školskom roku 2017/2018 navštevovala 5. ročník Obchodnej akadémie v Trnave a Veronika Ščurková, nar. 25.07.1999 v školskom roku 2017/2018 navštevovala 4. ročník Súkromnej strednej odbornej školy Gos - Sk v Trnave. (čl. 42-43)

Z potvrdenia ÚPSVaR Spišská Nová Ves, pracovisko Gelnica zo dňa 30.01.2018 vyplynulo, že obžalovaný bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 18.01.2013 do 15.03.2016 a vyradený bol dňa 16.03.2016 z dôvodu vzniku pracovného pomeru v spoločnosti McROY Jobliner s.r.o. so sídlom v Prešove. (čl. 61)

Z potvrdenia spoločnosti McROY Jobliner, s.r.o. so sídlom Pribinova 4, Bratislava, IČO: 47 592 761 vyplynulo, že obžalovaný bol v menovanej spoločnosti zamestnaný od 16.03.2016 do 30.09.2017 formou personálneho leasingu ako operátor - montáž káblových zväzkov v spoločnosti Cemmthome Sk, s.r.o. so sídlom Prešov, Budovateľská 38, kde nebol disciplinárne riešený a jeho výsledky boli priemerné. (čl. 81)

Z potvrdení o výške príjmu obžalovaného (čl. 82-83) v spoločnosti McROY Jobliner, s.r.o. vyplynulo, že čistá mesačná mzda obžalovaného bola v jednotlivých mesiacoch jeho pracovného pomeru v menovanej spoločnosti nasledovná:

marec 2016 261,47 Eur január 2017 454,76 Eur
apríl 2016 459,78 Eur február 2017 284,63 Eur
máj 2016 417,30 Eur 03/ až 08/2017 0,0 Eur
jún 2016 304,86 Eur september 2017 39,02 Eur
júl 2016 412,61 Eur
august 2016 345,80 Eur
september 2016 339,73 Eur
október 2016 462,30 Eur
november 2016 284,31 Eur
december 2016 319,42 Eur

Z pracovnej zmluvy a dohody o dočasnom pridelení vyplynulo, že táto bola uzavretá dňa 11.03.2016 medzi spoločnosťou McROY Jobliner, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 4 ako zamestnávateľom a obžalovaným ako zamestnancom s dohodnutým dňom nástupu obžalovaného do práce 16.03.2016 na druh práce montážnik/montér, montáž káblových zväzkov, obsluha výrobných zariadení a manipulácia

s výrobným materiálom, s dohodnutou mzdou vo výške 2,40 Eur brutto za odpracovanú hodinu, kde pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú do 30.09.2016 (čl. 84-91)

Z oznámenia o skončení pracovného pomeru zo dňa 30.09.2017 vyplynulo, že spoločnosť McROY Jobliner, s.r.o. obžalovanému oznámila skončenie pracovného pomeru plynutím dohodnutej doby jeho trvania dňom 30.09.2017. (čl. 92)

Zo správy ošetrojúceho lekára MUDr. I. D. zo dňa 16.02.2018 vyplynulo, že obžalovaný dňa 14.02.2017 pri vystupovaní z autobusu utrpel trieštivú zlomeninu pätovej kosti so znížením Bohlerovho uhla, kde skutočný čas nevyhnutného liečenia následkov úrazu trval od 14.02.2017 do 01.02.2018, pričom obžalovaný bol hospitalizovaný v zdravotníckom zariadení od 15.02.2017 do 22.02.2017, pričom v čase úrazu obžalovaný nebol pod vplyvom alkoholu, jeho pracovná neschopnosť trvala od 15.02.2017 do 31.01.2018. (čl. 94-95)

Z potvrdení o úhradách výživného a z výsluchu svedkyne - poškodenej T. E. na hlavnom pojednávaní dňa 18.10.2018 vyplynulo, že obžalovaný v rozhodnom období (apríl 2016 do dňa vyhlásenia tohto rozsudku) na výživné uhradil nasledovné sumy:

04/2016	67,- Eur	01/2017	67,- Eur
05/2016	100,- Eur	02/2017	100,- Eur
06/2016	100,- Eur	03/2017	100,- Eur
07/2016	100,- Eur	04/2017	100,- Eur
08/2016	100,- Eur	05/2017	100,- Eur
09/2016	100,- Eur	06/2017	100,- Eur
10/2016	100,- Eur	07/2017	100,- Eur
11/2016	100,- Eur	08/2017	100,- Eur
12/2016	100,- Eur	09/2017	67,- Eur
10/2017	50,- Eur		
11/2017	50,- Eur		
12/2017	50,- Eur		

01/2018	50,- Eur
02/2018	55,- Eur
03/2018	55,- Eur
04/2018	55,- Eur
05/2018	55,- Eur
06/2018	55,- Eur
07/2018	55,- Eur
08/2018	55,- Eur
09/2018	27,- Eur
10/2018	27,- Eur

Z výpisov z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplynulo, že obžalovaný bol priestupkovo prejednávaný 1x, a to za priestupok proti verejnému poriadku, keď dňa 11.06.2016 konzumoval na verejnom priestranstve alkoholický nápoj - pivo Šariš, za čo bol potrestaný pokarhaním. (čl. 125-126)

Z odpisu registra trestov obžalovaného zo dňa 14.04.2018 vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ súdne trestaný 2x, a to rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 8T/165/1994 zo dňa 19.04.1994 pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. a) a písm. b) a iné, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby 12 (dvanásť) mesiacov a rozsudkom Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. PK 2Tš/32/2006 zo dňa 26.10.2006 pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 4 (štyri) roky. V prípade oboch uvedených rozhodnutí sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. (čl. 192)

Z oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava zo dňa 02.11.2017 vyplynulo, že Sociálna poisťovňa obžalovanému oznámila, že v prípade pracovnej neschopnosti obžalovaného podporné

obdobie uplynie dňa 31.01.2018, ktorým dňom obžalovanému zanikne nárok na nemocenské, ako dočasná pracovná neschopnosť nezanikne skôr. (čl. 151)

Z potvrdenia o zamestnaní zo dňa 28.09.2017 a z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 18.10.2018 vyplynulo, že obžalovaný bol zamestnancom spoločnosti McROY Jobliner, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 4 od 16.03.2016 do 30.09.2017 s dohodnutým druhom práce operátor, montáž káblových zväzkov. (čl. 153-154)

Z oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočky Spišská Nová Ves zo dňa 13.07.2018 vyplynulo, že obžalovanému bol priznaný invalidný dôchodok od 01.02.2018 a obžalovaný poberal nemocenské dávky od 25.02.2017 do 31.01.2018 v nasledovnej výške: 02/2017 - 34,70 Eur, 03/2017 - 269,- Eur, 04/2017 - 260,30 Eur, 05/2017 - 269,- Eur, 06/2017 - 260,30 Eur, 07/2017 - 269,- Eur, 08/2017 - 269,- Eur, 09/2017 - 260,30 Eur, 10/2017 - 269,- Eur, 11/2017 - 260,30 Eur, 12/2017 - 269,- Eur a 01/2018 - 269,- Eur. (čl. 173)

Z oznámenia Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava zo dňa 02.07.2018 vyplynulo, že obžalovanému bude Sociálna poisťovňa od 02.07.2018 preddavkovo vyplácať invalidný dôchodok vo výške 130,- Eur mesačne. (čl. 176)

Z oznámení Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.08.2018 a 04.09.2018 vyplynulo, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves prebiehajú dve konania o znížení výživného, a to konanie vedené pod sp.zn. 5Pc/7/2018 vo vzťahu k Erike Ščurkovej a konanie vedené pod sp.zn. 2Pc/7/2018 vo vzťahu k E.urkovej, pričom tieto konania doposiaľ nie sú právoplatne skončené. (čl. 185-186)

Z oznámenia Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava zo dňa 08.09.2018 vyplynulo, že obžalovanému bude vyplácaný invalidný dôchodok vo výške 168,10 Eur mesačne počnúc mesiacom 10/2018 s tým, že dôchodok za obdobie od 01.02.2018 do 01.10.2018 v sume 960,40 Eur bude obžalovanému poukázaný na výplatu poštovým poukazom. (čl. 188)

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava č. 731 207 8807 0 zo dňa 27.08.2018 vyplynulo, že obžalovanému bol od 01.02.2018 priznaný invalidný dôchodok vo výške 168,10 Eur mesačne. (čl. 189-190)

Z odborného posudku o invalidite obžalovaného vyplynulo, že miera poklesu schopnosti obžalovaného vykonávať zárobkovú činnosť v percentách je 50%. (čl. 191)

Odôvodnenie oslobodenia spod obžaloby:

Prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona spácha ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 122 ods. 11 Trestného zákona Za hromadný trestný čin sa považuje jeho spáchanie viacerými činmi, ktoré samostatne ešte nie sú trestným činom. Trestnosť všetkých takých činov sa posudzuje spoločne.

Podľa § 122 ods. 12 Trestného zákona Za trváci trestný čin sa považuje vyvolanie a udržiavanie alebo len udržiavanie protiprávneho stavu.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona Ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že zanedbanie povinnej výživy je pokračovacím trvácim trestným činom s prvkami hromadného trestného činu.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoR) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZoR Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 ZoR Výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Orgány činné v trestnom konaní a súd počas trestného konania posudzujú otázku rozsahu vyživovacej povinnosti samostatne ako predbežnú otázku, pričom pri tomto posudzovaní nie sú viazaní rozhodnutím, ktorým bola v občianskom súdnom konaní určená konkrétna výška vyživovacej povinnosti. K takémuto súdному rozhodnutiu však musia prihliadať a vyhodnotiť ho ako iné dôkazy. Pri takomto postupe je potrebné rešpektovať všetky zákonné hľadiská rozhodujúce pre výšku výživného a tiež mieru zavinenia povinného, teda orgány činné v trestnom konaní a súd môžu určiť odlišnú výšku výživného, než bola určená súdnym rozhodnutím v civilnom konaní, pričom táto povinnosť môže byť nižšia, než bola určená v civilnom konaní.

Pokiaľ ide o obdobie, počas ktorého mal obžalovaný neplniť svoju vyživovaciu povinnosť, toto prokurátorka v obžalobe ohraničila slovným spojením od apríl 2016 až doposiaľ.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný mal súdom určenú vyživovaciu povinnosť na svoje deti tak, že od 01.08.2012 mal na výživu Eriky, nar. 17.03.1998 prispievať sumou 70,- Eur mesačne a na výživu Veroniky, nar. 25.07.1999 sumou 60,- Eur mesačne. Zároveň vykonané dokazovanie preukázalo, že obžalovaný počnúc mesiacom 04/2016 až do mesiaca 10/2018 vrátane (teda do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa) na výživu svojich detí prispieval každý mesiac, nie však vo výške, v akej mu táto bola určená rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 20P/359/2012 zo dňa 09.04.2015, právoplatným dňa 28.04.2018.

Zároveň z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný bol zamestnaný od 16.03.2016, pričom až do februára 2017 (teda do jeho úrazu) mu bola vyplácaná mzda, od marca 2017 do januára 2018 mu bolo vyplácané nemocenské vo výške v priemere 260,- Eur mesačne, od 02.07.2018 mal preddavkovo vyplácaný invalidný dôchodok vo výške 130,- Eur mesačne a od mesiaca október 2018 je mu vyplácaný invalidný dôchodok 168,10 eur.

Z ustálenej rozhodovacej praxe Okresného súdu Trnava ako aj Krajského súdu v Trnave vyplýva, že výživné rodiča na všetky jeho deti by malo byť určené v rozmedzí 20% až maximálne 30% z postihnuteľného čistého príjmu povinného rodiča, pričom ide o výživné na všetky deti, voči ktorým má osoba povinná platiť výživné vyživovaciu povinnosť a takto určené je aj výživným maximálnym, ktoré možno povinnej osobe určiť platiť, pričom je potrebné zohľadniť odôvodnené potreby dieťaťa. (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23CoP/25/2018 zo dňa 15.10.2018 alebo rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11CoP/219/2017 zo dňa 17.01.2018)

Porovnaním mesačných príjmov obžalovaného v žalovanom období a súm výživného, ktoré poukazoval v jednotlivých mesiacoch k rukám matky T. E. je zrejmé, že sumy uhradeného výživného v jednotlivých mesiacoch oscilovali okolo čiastky 30% jeho čistého mesačného príjmu (pozn. v niektorých mesiacoch boli nižšie, v niektorých naopak vyššie) avšak vždy boli vyššie ako 20% jeho čistého mesačného príjmu a dokonca obžalovaný vyživovaciu povinnosť plnil aj v mesiacoch, kedy nemal žiaden príjem - po skončení vyplácania nemocenského až do začatia preddavkových výplát invalidného dôchodku. (mesiace 02-06/2018). Na tomto mieste pritom súd zdôrazňuje, že obžalovaný v čase úrazu nebol pod vplyvom alkoholu, a teda tento úraz mu nie je možné pričítať na ľarchu.

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Vykonaným dokazovaním má súd za preukázané, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť neplnil vo výške určenej civilným súdnym rozhodnutím, avšak túto si plnil každý mesiac žalovaného obdobia vo výške, ktorá je určená v rozpätí 20% až maximálne 30% z jeho postihnuteľného čistého príjmu. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný svojim nedbanlivostným konaním vyživovaciu povinnosť neplnil, naopak bolo preukázané, že každý mesiac žalovaného obdobia sa túto snažil plniť vo výške, v ktorej mu to jeho aktuálna finančná situácia dovolila a plnil tiež v období, kedy žiaden príjem nemal. V konaní obžalovaného tak absentuje akékoľvek - teda i nedbanlivostné zavinenie pri neplnení vyživovacej povinnosti vo výške určenej civilným rozhodnutím a súčasne obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť v rozpätí 20% až 30% jeho čistého mesačného príjmu plnil. Konanie obžalovaného, teda neplnenie jeho vyživovacej povinnosti vo výške určenej civilným rozhodnutím preto nie je trestným činom.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.